

ORDRE, INCIPIT et EXPLICIT des LETTRES de JEAN CHRYSOSTOME
dans les MANUSCRITS

Les *Lettres* sont numérotées d'après l'ordre de R. Delmaire. Entre parenthèses est indiqué le numéro de la lettre en PG 52 (ou, en chiffres romains, en SC 13bis pour les *Lettres à Olympias*)

À Olympias

53 (1/VII) Olympias

Φέρε δὴ πάλιν ἀπαντλήσωμέν σου ... ἐν ἀνέσει καὶ εὐθυμίᾳ διάγεις.

60 (2/VIII) Olympias

Ἦρκει μὲν καὶ ἡ πρώτην ἐλθοῦσα ἐπιστολὴ ... δηλώσασα διὰ γραμμάτων ἡμῖν.

111 (3/X) Olympias

Καὶ τὰ σώματα τὰ σφοδροῖς παλαίσαντα ... καρπωσώμεθα τὴν εὐφροσύνην.

153 (5/XI) Olympias

Ἐπετάθη τὰ τῆς θλίψεως ὑμῖν ... μανθάνωμεν περὶ τῆς ῥώσεως τῆς σῆς.

154 (6/XII) Olympias

Ἀπ' αὐτῶν ἀναβὰς τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν ... καρπούμεθα εὐφροσύνην.

161 (7/XIII) Olympias

Τί φῆς ; οὐκ ἔστησας τρόπαιον ... τῶν ῥημάτων σε ἀναμνήσομεν τούτων.

10 (8/V) Olympias

Οὐκ ἔμελλον ἄρα οὐδε τῆς πόλεως ... χρήσομαι τῷ φαρμάκῳ.

5 (9/III) Olympias

Ὅταν ἴδω δῆμους ... ἐπέσταλκά σου τῆ τιμιότητι.

2 (10/II) Olympias

Ἀλλὰ καὶ τοῦτό σοι ... σφόδρα ἤλγισα.

1 (11/I) Olympias

Ὅσῳ τὰ τῶν πειρασμῶν ... τὴν κοσμιότητά σου καὶ τὴν εὐλάβειαν.

6 (12/IV) Olympias

Τὴν ἀρρωστίαν διαφυγῶν ... λυπούμενος αὐτῷ οὐκ ἐπιστέλλω.

39 (13/VI) Olympias

Μόλις ποτὲ ἀνεπνεύσαμεν ... τὴν ἐκ τῆς ὁδοῦ γεγεννημένην ἡμῖν.

107 (14/IX) Olympias

Τί θρήνεις ; ... ἀποδοθῆναι τοῖς φίλοις.

186 (15/XV) Olympias

Σὺ δέ μοι προσεδόκησας ... διὰ τὸ δέος προειρήκαμεν.

178 (16/XIV) Olympias

Ἀμφοτέρα τῆς ἀφάτου τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ... δείξασα τηῆ σῆς συνέσεως.

226 (4/XVII) Olympias

Τῆς σφοδρότητος ἔνεκεν τοῦ χειμῶνος ... φανῶσιν ὑποσυρόμενοι.

225 (17/XVI) Olympias

Οὐδὲν ξένον οὐδὲ ἀπεικὸς γέγονεν ... ἐν πολλῇ καθεστήκαμεν ἀσφαλείᾳ.

SC 103 *Olympias (Quod nemo laeditur)*

Οἶδα μὲν ὅτι τοῖς παχυτέροις... οὐδὲ μικρὸν τοῦτον παραβλάψαι δυνήσονται.

Ad diversos

46 (118) Évêques et prêtres en prison

Δεσμωτήριοι οἰκεῖτε... διατρίβοντες, καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

4 (174) Évêques, prêtres et diacres emprisonnés à Chalcédoine

Μακάριοι καὶ τῶν δεσμῶν ὑμεῖς... ἔξετε παρὰ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ τὸν μισθόν.

149 (200) Callistrate évêque d'Isauria

Ἐγὼ μὲν σου τὴν εὐλάβειαν... τὴν ἐκ τῆς παρουσίας ἡδονὴν σοφίζεσθαι παρακλήθητι

236 (201) Hercoulios

Μὴ κάμνε ζητῶν ἀπολογία τῆς μακροῦς σιγῆς... ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

51 (202) Cyriaque évêque

Ταῦτα ἀνεκτά ; ταῦτα φορητά ; ... εἰς τὸ θεραπεῦσαι ἡμῶν τὴν ἀθυμίαν.

40 (234) Brison

Ἐβδομήκοντα σχεδὸν ἡμέρας... ὅπως χαίρομεν τοῖς σοῖς ἀγαθοῖς.

7 (119) Théophile prêtre

Οὐκοῦν ἐπειδὴ σοὶ θύραν ἀνέωξα... ἄπερ ἐπιθυμοῦμεν μανθάνειν.

8 (120) Theodora

Ἀνηλώθημεν, ἐδαπανήθημεν... δόξωμεν καὶ ἐπαχθεῖς εἶναί σοι.

9 (121) Arabios

Τὴν κάμινον τῆς ἀθυμίας... ἐκείνοις ἐπιστεῖλαι παρακλήθητι.

88 (203) Salluste prêtre

Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἤλγησα ἀκούσας... εἰσφέροντες τῷ χειμαζομένῳ λαῷ σπουδὴν ;

89 (204) Paianios

Ὅταν ἐννοήσης, δέσποτά μου... ταύτης ἀπολαῦσαι πάλιν.

90 (180) Hypatios prêtre

Οὐ παύσομαι μακαρίζων σου... περισπούδαστον ἡμῖν μανθάνειν.

50 (115) Théophile prêtre

Καὶ τοῦτο τῆς εὐγνωμοσύνης... τῆς εὐδοκιμήσεως εὐαγγελιζόμενος.

91 (205) Anatole praefectianus

Ὅφὲ μὲν ἐπιστέλλω καὶ βραχέα... καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ διατρίβοντες γῆ, δεξόμεθα παράκλησιν.

68 (116) Valentin

Τί τοῦτο ; Εἰδὼς ὅπως... γνησίως καὶ θερμῶς ἐσπούδακας.

92 (206) Théodule diacre

Εἰ καὶ χαλεπὸς ὁ χειμῶν... συνεχῶς, ἕως ἂν ἦς αὐτόθι.

93 (207) Moines goths du quartier de Promotus

Ἐγνων καὶ πρὸ τῶν γραμμάτων... ἔχετε τῆς γνώμης καὶ τῆς προθυμίας.

94 (208) Acace prêtre

Ὁ οὕτω θερμὸς ἡμῶν ἐραστής... ὑμῶν τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς μανθάνοντες συνεχῶς.

95 (209) Salvio

Ὅτι μὲν ἡμᾶς ἀγαπᾶς... πολλὴν ἡμῖν κομίζουσας τὴν παραμυθίαν.

96 (210) **Théodore**

Ἐθαύμασα πῶς παρ' ἐτέρων ἔμαθον... οἴκοθεν καὶ παρὰ σαυτοῦ ποιεῖς.

97 (211) **Timothée prêtre**

Ἡμεῖς μὲν σοὶ καὶ πρώην ἐπεστάλακαμεν... τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.

98 (212) **Théophile prêtre**

Σφόδρα ἤλγησα ἀκούσας... διὰ τῆς ῥαθυμίας ταύτης συνάγουσι κρῖμα.

99 (122) **Marcien**

Μακάριος εἶ καὶ τρισμακάριος... ὅπως αἰεὶ τῆς ἀγάπης τῆς σῆς ἀντεχόμεθα.

100 (199) **Daniel prêtre**

Εὐλογητὸς ὁ Θεός... παρέχετε εὐφροσύνην ἐντεῦθεν καὶ ἡδονὴν

101 (213) **Philippe prêtre**

Ἐθαύμασα πῶς ἐν οὕτω χρόνῳ μακρῶ... ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι δοῦναι τὸν μισθόν.

102 (214) **Sébastien prêtre**

Εἰ καὶ τῷ σώματι κεχωρίσμεθά... ἀπὸ τῶν τοιούτων γραμμάτων καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν

103 (215) **Pélage prêtre**

Οἶδά σου τὸ πρᾶον, τὸ ἐπιεικές... πολλῆς ἀπολαυσόμεθα τῆς εὐφροσύνης.

104 (216) **Mousonios**

Καὶ ἤδη ἐπεστάλακαμέν σου τῇ εὐγενείᾳ... ἐν εὐθυμίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ διάγετε.

105 (217) **Valentin**

Οἶδά σου τὴν φιλότιμον ψυχὴν... παντὸς τοῦ εὐλογημένου σου οἴκου.

106 (218) **Euthyme prêtre**

Μηδὲν ὑμᾶς λυπεῖτω τὸ τῆς σχολῆς ἐξεῶσθαι... λαμπρότερος ἀπὸ τῶν παθημάτων γέγονας.

11 (123) **Prêtres et moines évangélisant les païens de Phénicie**

Οἱ κυβερνῆται ἐπειδὰν ἴδωσι... οὐδὲν ὑμῖν ὑστερήσει καθόλου.

113 (219) **Severina et Romula**

Εἰ μὴ σφόδρα τὴν γνησίαν ὑμῶν ἀγάπην ἤδειν... τὸ γνήσιον καὶ θερμὸν τῆς διαθέσεως.

69 (220) **Paianios**

Ἄνεπνεύσαμεν, ἐσκιρτήσαμεν... ἡλικίην χαριῆ χάριν τοῦτο ποιῶν.

172 (124) **Gemellos**

Ἄλλοι μὲν τῇ θαυμασιότητί σου συνήδονται... τὴν τῶν ἀδικουμένων συμμαχίαν ἡγούμενος.

146 (117) **Theodora**

Γράφω μὲν ὀλιγάκις τῇ κοσμιότητί σου... μετὰ πολλῆς καρπώσασθαι τῆς εὐκολίας.

3 (221) **Constance prêtre**

Τῇ τετάρτῃ τοῦ Πανέμου μηνός... ὅτι εὐχῶν πολλῶν χρεῖα καὶ δεήσεων ἐκτενῶν.

48 (222) **Castos, Valerios, Diophantos, Cyriaque, prêtres d'Antioche**

Καὶ τὸ γράψαι καὶ προτέρους ἐπιπηδῆσαι... ληψόμεθα τὴν φαντασίαν.

44 (223) **Hesychios**

Ἐγὼ μὲν ἐπεθύμουν καὶ μὴ γράψας... μάλιστα πάντων καὶ φιλεῖν οἶσθα

71 (224) **Marcien et Marcellin**

Τί τοῦτο ; Οὕτως ἡμῶν ἐρῶντες... ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν ὑμῶν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

73 (225) **Constance prêtre**

Ἐθαύμασα πῶς οὕτω σφοδρὸς... καὶ τοῦ οἴκου σου παντός.

72 (226) **Marcien et Marcellin**

- Ἐλύσατε ἡμῖν τὸ αἰνιγμα... ἡμᾶς ἀγαγεῖν ἑορτήν.
173 (126) **Rufin prêtre**
- Ἦλθεν εἰς ἡμᾶς, ὅτι πάλιν ἀνήφθη... τὰς ἀστέγους ἐκκλησίας ἀπαρτίσαι.
78 (227) **Carteria**
- Τί φῆς ; Αἱ συνεχεῖς ἀρρωστίαί... διαπαντὸς ἀπελεύσαμεν τοῦ χρόνου.
61 (228) **Théodore médecin**
- Αὐτὸς μὲν εἰς τὴν τῶν πραγμάτων ἀσχολίαν... παρὰ τῆς σῆς ἐμμελείας ἐπιστολάς.
74 (229) **Severa**
- Ἐγὼ μὲν σου τὴν εὐγένειαν εἶδον... Ἀγάπης γὰρ ἴσον οὐδέν.
75 (230) **Elpidios évêque**
- Πολλὰς ἔχω χάριτας τῷ κυρίῳ μου... κατόρθωμα τῆς θεοσεβείας τῆς σῆς.
76 (231) **Adolia**
- Πολλάκις μὲν ἐπεστάλκαμέν σου... ἐπιστέλλειν πρὸς τὴν σὴν ἐμμέλειαν
77 (232) **Carteria**
- Εἰ σαφῶς ἤδεις ὅσην ἡμῖν δίδως χάριν... τὴν τιμὴν, ἣν ἔχεις πρὸς ἡμᾶς.
(233) **À l'évêque d'Antioche**
- Ἐδει μὲν τὴν ὑμετέραν εὐλάβειαν... τὰ θηρία τοῦ ἀφροῦ τῶν φίλων ἡμερώτερα. Ἐρρωσο.
40 (234) **Brison**
- Ἐβδομήκοντα σχεδὸν ἡμέρας... ὅπως χαίρομεν τοῖς σοῖς ἀγαθοῖς.
9 (121) **Arabios**
- Τὴν κάμινον τῆς ἀθυμίας... ἐκείνοις ἐπιστεῖλαι παρακλήθητι.
232 (175) **Agapet**
- Πολλοὺς καὶ συνεχεῖς ἰδρωτάς ἴδρωσεν... παρ' ἡμῶν ἤτησε τὴν ἐπιστολήν.
150 (176) **Hesychios**
- Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν καὶ παρόντα σε θεάσασθαι... ἔχη συμμαχίαν.
233 (177) **Artémidore**
- Πολλῆς ἐνόμισεν ἀπολαύσεσθαι εὐνοίας... οὗτος τῆς εὐεργεσίας ἀπήλαυσε.
109 (178) **Euthalia**
- Σφόδρα γνησίας καὶ θερμῆς ἀγάπης... καθήμενοι πολλὴν ἐντεῦθεν καρπωσώμεθα τὴν παράκλησιν
85 (242) **Chalcidia et Asyncritia**
- Οὐδὲν ὑμῖν ἀπολογίας δεῖ... πολλὴν ἐντεῦθεν καρπωσώμεθα τὴν παράκλησιν.
108 (179) **Adolia**
- Τὸ μὲν παραγενέσθαι ἴσως ἐργῶδες... καθ' ἐκάστην ἡμέραν περὶ ταύτης μανθάνειν.
86 (18) **Carteria**
- Κἂν πολλάκις, κἂν ὀλιγάκις ἐπιστείλῃς... τοιαύτας πέμπουσα ἡμῖν ἐπιστολάς.
124 (19) **Marcien et Marcellin**
- Ἐβουλόμεθα μὲν ὑμᾶς σφοδροὺς ἡμῶν ὄντας... οὐχ ἡ τοῦ τρόπου ῥαθυμία ἐργάζεται
125 (20) **Agapet**
- Οἶδά σου τὴν ἀγάπην τὴν γνησίαν καὶ θερμὴν... δέσποτά μου αἰδεσιμώτατε καὶ θαυμασιώτατε
126 (21) **Alphios**
- Μακάριος καὶ τρισμακάριος εἶ καὶ πολλάκις... μὴ ἀποστερήσης ἡμᾶς τῆς τοσαύτης εὐφροσύνης
127 (22) **Castos, Valerios, Diophantos et Cyriaque prêtres d'Antioche**
- Οὐ θαυμάζω, ὅτι τὴν μακρὰν ἡμῶν ἐπιστολήν... συνεχῶς τοῦτο πρὸς ἡμᾶς ποιεῖν.

174 (91) Romain prêtre

Καὶ τοῦτο σὸν καὶ τῆς μεγάλης σου... μυρίων κατορθωμάτων ὑπόθεσις.

128 (23) Romain prêtre

Οἶσθα καὶ αὐτός, κύριέ μου... ἐκ τοσοῦτου ἀπολαύοντες διαστήματος.

131 (24) Hesychios

Αὐτός μὲν συγγνώμης ἀξιοῖς τυχεῖν... τὴν ἐντεῦθεν ἡμῖν αὐτοῖς πραγματευόμενοι ἡδονήν.

129 (25) Elpidios évêque

Ἡμεῖς μὲν ἐβουλόμεθα συνεχῶς ἐπιστέλλειν... μεγίστην ἐντεῦθεν καρπούμενοι τὴν παραμυθίαν.

79 (26) Magnos évêque

Εἰ καὶ αὐτός ἡμῖν οὐκ ἐπέσταλκας... συνεχῶς ἀπολαύοντες τῆς παραμυθίας.

81 (27) Domnos évêque

Καὶ τοῦ πέμψαι τὸν τιμιώτατον πρεσβύτερον... πολλὴν καρπούμενοι τὴν εὐφροσύνην.

82 (28) Basile prêtre

Εἰ καὶ τῆς κατ' ὄψιν σου συντυχίας... πολλὴν ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

157 (29) Chalcidia et Asyncritia

Μηδὲν ὑμᾶς ταραττέτω τῶν συμβαινόντων λυπηρῶν... πυκνότερον περὶ ταύτης μανθάνειν.

26 (30) Heorthios évêque

Ἐγὼ μὲν ἐπεθύμουν... περισπούδαστον ἡμῖν μανθάνειν.

176 (31) Marcellin

Μακρὰν μὲν ἐσιγήσαμεν ἀμφοτέρω σιγῇ... ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

110 (32) Euthalia

Κὰν ἐλάττους δέχωμαι ἐπιστολάς... ἐν ἧ διατρίβομεν, λαμβάνειν

130 (33) Adolia

Καὶ ταύτη σου τὴν ἀγάπην ἐδειξας... οὐ παύσῃ δι' ἐκάστου ἡμῖν ἐπιστέλλουσα

118 (34) Carteria

Καὶ τοῦτο τῆς ἀγάπης τῆς σῆς... οὐ μικρὰν ἐσομένην ἡμῖν παράκλησιν.

166 (129) Marcien et Marcellin

Ὡς καλὴ ὑμῶν ἡ ξυνωρίς... καὶ ἐν ἐρημίᾳ καθήμενοι τὴν παράκλησιν

131 (24) Hesychios

Αὐτός μὲν συγγνώμης ἀξιοῖς τυχεῖν... τὴν ἐντεῦθεν ἡμῖν αὐτοῖς πραγματευόμενοι ἡδονήν.

142 (35) Alphios

Ὁ Θεός σοι τὸν μισθὸν δώῃ... ἐντροφῶμεν ἀεὶ τῇ μνήμῃ τῆς σῆς ἀγάπης.

170 (42) Candidien

Πολὺ τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον τὸ διεῖργον ἡμᾶς... παρὰ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς.

132 (36) Maron prêtre moine

Ἡμεῖς τῇ μὲν ἀγάπῃ συνδεδεμέθα σοι... πρὸ πάντων εὐχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν παρακλήθητι.

133 (37) Tranquillin évêque

Τὸν κύριόν μου τὸν τιμιώτατον ἐπίσκοπον Σέλευκον... ἀεὶ μανθάνειν ἐπιθυμοῦμεν.

134 (38) Hymnetios archiatre

Εἰ καὶ μὴ συνεχῶς ἐπεστάλκαμεν τῇ τιμιότητί σου... τοῦ ναυαγίου ταχέως ἀπήλλαξας.

121 (39) Chalcidia

Οἶδα τὴν ἀγάπην ἣν ἔσχες... εὐαγγελιζομένης ἡμᾶς τὰ περὶ τῆς ῥώσεως τῆς σῆς.

122 (40) Asyncritia

- Οἶδα ὅτι ἐν πολλῇ θλίψει καθέστηκας νῦν... τῆς ἐπὶ ταύτῃ φροντίδος ἀνεθῆναι
119 (41) Valentin
- Τρίτην πέμπω ταύτην ἐπιστολὴν... ταῦτα φερούσας ἡμῖν τὰ εὐαγγέλια
170 (42) Candidien
- Πολὺ τῆς ὁδοῦ τὸ μέσον τὸ διεῖργον ἡμᾶς... παρὰ τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς σῆς.
135 (43) Bassiana
- Αὐτὴ μὲν μακρὸν ἐσίγησας χρόνον... ἐν ἐρημίᾳ καθημένους παρέχουσιν τὴν παραμυθίαν
136 (44) Théodote diacre
- Οἶδα καὶ αὐτὸς ὅτι οὐκ ἂν ἡμῖν... συνεχέστερον ἐπιστέλλειν πρὸς αὐτήν
228 (45) Symmaque prêtre
- Οὐδὲν καινὸν οὐδὲ ἀπεικὸς τεθλιμμένην ὀδεύοντα ὁδὸν... γνησίως ἢ φύσις.
167 (130) Castos, Valerios, Diophantos et Cyriaque, prêtres d'Antioche
- Ῥαγδαῖόν τι χρῆμα καὶ βίαιον ἢ ἀγάπη... ἀλλ' ἀνθεῖ μειζόνως, καὶ ἐπιδίδωσιν.
137 (46) Rufin
- Ἐβουλόμην μὲν συνεχέστερον ἐπιστέλλειν... τοιοῦτον γὰρ τὸ φιλεῖν γνησίως.
138 (47) Namaea
- Τί περιέρχη ἀπολογία ζητοῦσα... πολλῆς παραγένονται τῆς συνεχείας ἡμῖν.
49 (48) Arabios
- Οἶδά σου τὴν ἀγάπην, οἶδά σου... παρέχουσιν τὴν εὐφροσύνην.
139 (49) Alphios
- Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην συνεχέστερον ἐπιστέλλειν, ἢ δὲ... τιμιότητος δεχόμεθα γράμματα.
168 (50) Diogene
- Τὸ γνήσιόν σου τῆς ἀγάπης... ἀπαιτήσωμεν παρὰ τῆς σῆς θαυμασιότητος.
169 (51) Diogène
- Μετὰ τὸ γράψαι τὴν προτέραν ἐπιστολὴν... παρὰ τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ τὴν ἀμοιβήν.
112 (52) Adolia
- Ὅτι μὲν ἠρώστησας, ἔγνωμεν... περὶ τὴν σὴν ἐμμέλειαν ἐπεδειξάμεθα τὴν ἀγάπην.
12 (53) Nicolas prêtre
- Σφόδρα ἡμᾶς ἀνεπτέρωσας... πολλῆς ἐμπίμπλησι τῆς εὐωδίας.
13 (54) Gerontios prêtre
- Καὶ ἤδη μὲν ἐπέσταλκά σου... παρακαλοῦμεν ταχέως ἐπειχθῆναι.
140 (55) Symeon et Mares prêtres et moines dans la région d'Apamée
- Εἰ καὶ πολλῷ διειργόμεθα τῷ τῆς ὁδοῦ διαστήματι... καρπώσεσθε τὸν μισθόν.
141 (56) Romulos et Byzos moines
- Ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην ὑμᾶς καὶ ἐνταῦθα... ὑγιαίνοντας καὶ ἐρρωμένους.
80 (57) Adolia
- Ἡμεῖς, κἂν αὐτὴ σπανιάκις ἐπιστέλλης... τὰ περὶ τῆς βίωσης τῆς σῆς καὶ οἴκου σου παντός.
229 (58) Théodose ex-duc
- Πολλοῦ τοῦ μέλιτος τὴν ἐπιστολὴν ἀνέχρωσας... ὅπως ἡμῖν περισπούδαστον μανθάνειν.
182 (59) Théodote diacre
- Ταχέως ἡμῶν ἐπελάθου... ἐπιστέλλων τὰ περὶ τῆς ὑγείας τῆς σῆς.
151 (60) Chalcidia et Asyncritia
- Οἶδα ὅτι σφόδρα ὑμᾶς διετάραξε... κείσεται ὁ καρπὸς καὶ ἀκήρατος.

179 (61) **Théodote ex-consulaire**

Τοῦτο πατήρ, τὸ μὴ μόνον... τῆς παραινέσεως ταύτης τὴν χάριν ἡμῖν.

123 (62) **Castos, Valerios, Diophantos et Cyriaque prêtres d'Antioche**

Ὅτι μὲν ἡμᾶς ἀπέλιπεν ὁ κύριός μου... ἐπειδὴ καὶ φιλεῖν ἴστε γνησίως.

230 (63) **Tranquillin**

Τὰ μὲν ἄλλα πάντα εἶκει χρόνω... ὁ τὰ γράμματα ἐγχειρίζων.

47 (64) **Cyriaque évêque**

Ὁ δεσπότης μου Σώπατρος... λιμένα διὰ τοῦ παιδὸς ὠφελῶν

152 (65) **Marcien et Marcellin**

Ἄρκοῦσαν ἔχετε παραμυθίαν τῆς ἀθυμίας... ὅσης ἡμᾶς ἐμπιπλάτε τῆς εὐφροσύνης.

90 (180) **Hypatios prêtre**

Οὐ παύσομαι μακαρίζων σου... περισπούδαστον ἡμῖν μανθάνειν.

181 (131) **Elpidios évêque**

Ἡμεῖς οὔτε ὑπερορῶντες... τοῦτο ποιοῦντες τὰ μέγιστα χαριούμεθα.

158 (66) **Castos, Valerios, Diophantos et Cyriaque, prêtres d'Antioche**

Τῇ γλώττῃ μὲν ὀλιγάκις ὑμῶν ἐπέστειλα... τῷ σώματι κεχωρισμένους ἀνακτᾶσθαι βραδίως.

227 (142) **Elpidios évêque (An)**

Γλώττῃ μὲν ὀλιγάκις... ἡμῖν διορθώσασθαι ἀρρωστίαν.

224 (67) **Théodote diacre**

Αὐτὸς μὲν, κύριέ μου τιμιώτατε καὶ εὐλαβέστατε... παραμυθῆσασθαι τῶν ἐπιστολῶν.

221 (68) **Théodote diacre**

Καὶ τοῦτο σὸν τοῦ θερμοτάτου καὶ σφοδροῦ ἡμῶν ἐραστοῦ... ἡμᾶς δεχόμεθα γράμματα.

184 (69) **Nicolas prêtre**

Καὶ τοῦτο τῆς γνησίας σου... περὶ ἧς σφόδρα περισπούδαστον ἡμῖν μανθάνειν.

185 (70) **Aphthonios, Théodote et Chaereas, prêtres et moines**

Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς παραγενομένους... τὰ περὶ τῆς ὑγείας τῆς ὑμετέρας εὐαγγελιζόμενοι.

231 (71) **Malchos**

Μήτε ἀθύμει, μήτε ἀμαρτίαις... λάβητε τὴν ἀντίδοσιν.

27 (72) **Alphios**

Ἡμεῖς εἰ καὶ πόρρω σου καθήμεθα... τιμιότητος καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

62 (73) **Agapet**

Εἰ καὶ πολὺς μεταξὺ χρόνος... τοιαῦτα πρὸς ἡμᾶς διαπεμπόμενος γράμματα.

28 (74) **Hesychios**

Ἐγὼ μὲν σε καὶ ἰδεῖν... ἐπιδεικνύμενος τὴν φιλοτιμίαν

29 (75) **Armatios**

Τί τοῦτο ; Ἴνα μὲν... καὶ τὸ πᾶν ἀπειλήφαμεν.

116 (76) **Chalcidia**

Ἐγὼ μὲν σφόδρα ἐπιθυμῶ σὺν ἡμῖν εἶναι... πολὺ μείζων τῶν παθημάτων

117 (77) **Asyncritia**

Καὶ ἔμπροσθεν ἐπέσταλκά σου... τὰ τῆς ἀρρωστίας μεταβέβληται

175 (78) **Romain prêtre**

Οὐ μέχοι τῆς Ἀρμενιῶν μόνον... ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν συμμαχίαν.

45 (134) **Diogène**

Πολλοῦ ἂν ἐπριάμην ἰδεῖν... τῆς γλυκείας σου καὶ θερμῆς καὶ γνησίας ἀγάπης.

189 (135) Théodote diacre

Οὐδὲ αὐτὸς ἀγνοῶ ὅτι πάλαι... Πολλὰ γὰρ ἐστίν, ὡς ἔγνωμεν, αὐτὸν τὰ λυποῦντα.

223 (132) Gemellos

Βαβαί, ἡλικὸν ἐστὶ γενναία καὶ νεανικὴ ψυχὴ... ἡ χάρις ἐστὶν ἡ αὐτὴ.

183 (136) Théodote lecteur

Μὴ κάμνε ζητῶν ἀπολογία... τὰ ἐν τούτοις νοήματα ὑποδέχεσθαι.

147 (137) Théodote diacre

Παῦσαι κατηγορῶν ἡμῶν βραδυτῆτος... ἀρκοῦσαν τῆς μακρᾶς σιγῆς ἔξομεν παραμυθίαν

155 (138) Elpidios évêque

Οἶδα ὅτι ὀλιγάκις ἐπέσταλκα τῇ τιμιότητί σου... ἐπειδὴ καὶ γνησίως οἶσθα φιλεῖν.

177 (139) Théodore consulaire de Syrie

Αὐτὸς μὲν ἔφης σημεῖον ποιεῖσθαι... ἀλλ' ἡ τοῦ τόπου κατασκευάζει ἐρημία.

63 (133) Adolia

Τί λέγεις ; Πάλιν ἐπιβουλὰς ὀδύρη... μηδέποτε μαραινόμενους προαποτιθεμένη στεφάνους.

159 (140) Théodote diacre

Οὐ μικρὰν εἶχομεν παραμυθίαν ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ... ἡ τοῦ θάλπεσθαι παραμυθία.

191 (128) Marinien

Τοῖς μὲν ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις... ὅπως ἡμῖν περισπούδαστον περὶ ταύτης μανθάνειν.

190 (141) Théodote ex-consulaire

Πολλὰ σοι τὰ ἀγαθὰ γένοιτο... πρὸς τὴν μέλλουσαν ἡμῖν συναποδημοῦσι ζωὴν.

227 (142) Elpidios évêque

Γλώττη μὲν ὀλιγάκις... ἡμῖν διορθώσασθαι ἀρρωστίαν.

180 (127) Polybe

Ἄλλος μὲν ἂν τις τὸν ἀφόρητον κρυμὸν... περισπούδαστον τοῦτο μανθάνειν.

188 (143) Polybe

Τοῦ μὲν ἐδάφους καὶ τῶν τοίχων... σοφίζεσθαι παρουσίας ἡδονῆν.

148 (144) Diogene

Ἐρημον μὲν ἡ Κουκουσὸς χωρίον... γράμματα τῆς σῆς ἐμμελείας.

164 (145) Nicolas prêtre

Ἐβουλόμην καὶ αὐτὸς καὶ σφόδρα ἐπεθύμουν ἰδεῖν σου... διαταράττεσθαι καὶ θορυβεῖσθαι.

165 (146) Théodote, Nicolas et Chaereas prêtres et moines

Ἵμεῖς μὲν τῶν Ἰσαύρων αἰτιᾶσθε... ἀπὸ τῶν πολλῶν καταπλέομεν θλίψεων

171 (147) Anthemios

Ἄλλοι μὲν σου τῇ θαυμασιότητι... τῶν σῶν κατορθωμάτων τὸ μέγεθος.

237 (PG 541*) Évêques, prêtres et diacres en prison

Μακάριοι τοῦ δεσποτηρίου καὶ τῆς ἀλύσειας... τοῖς ἐν τοσοῦτοις διαλάμψασιν ἀγῶσιν.

I à Inn. Innocent, évêque de Rome

Καὶ πρὸ τῶν γραμμάτων... ὑπερέχου μου, δέσποτα τιμιώτατε καὶ ὀσιώτατε.

193 (II à Inn.) Innocent, évêque de Rome

Τὸ μὲν σῶμα ἡμῖν ἐν ἐνὶ ἴδρυται χωρίῳ... παράκλησιν τῶν παθημάτων ἡμῶν ἄπιμεν.

192 (148) Cyriaque, Demetrios, Palladios et Eulysios évêques

Μακάριοι καὶ τρισμακάριοι... εὐνοίαν περὶ αὐτοὺς ἐπιδείξασθε

197 (149) Aurelius évêque de Carthage

Βαβαί, ἡλίκον ἐστὶ γενναία ψυχὴ... λιμένα εἰρήνης ὀρμίσαι ἐσπουδακώς.

198 (181) Évêques

Καὶ ἡ καταλαβοῦσα τὰς Ἐκκλησίας... λόγον ὑπερβαινούσας ὀρίζοντος ἀμοιβάς.

199 (182) Venerius, évêque de Milan

Τὴν ἀνδρείαν ὑμῶν... ὑμῖν ἀγώνων ἀποκείμενα βραβεῖα.

200 (183) Hesychius, évêque de Salone

Εἰ καὶ πολλῶ διειργόμεθα... πλείων ὑμῖν κείσεται καὶ ὁ μισθός.

201 (184) Gaudence, évêque de Brixia

Οὐδὲν ἡμᾶς ἔλαθε τῶν σῶν... τῶν καλῶν τούτων ἀγώνων τὰ βραβεῖα.

202 (150) Maxime, évêque

Ὅταν ἐννοήσω τοὺς πόνους ὑμῶν... παρὰ τῆς τιμιότητος τῆς ὑμετέρας ἀγάπης.

203 (151) Asellus, évêque

Οἶδα μὲν ὅτι οὐδὲν ὑμῖν δεῖ γραμμάτων... λαμπρότερος ὁ μισθός καὶ μείζους οἱ στέφανοι

204 (152) Évêques

Καὶ ἰδίᾳ ἐκάστῳ καὶ κοινῇ πᾶσιν ὑμῖν... ἀναμένει τῶν καλῶν πόνων τὰ βραβεῖα.

205 (153) Évêques

Οὐ διαλιμπάνομεν χάριν ὑμῖν... ὀλόκληρος τῶν καλῶν τούτων ὁ στέφανος.

206 (154) Évêques

Ἡμεῖς μὲν ἐπιθυμοῦμεν καὶ ταῖς τοῦ σώματος... ἀποτειχίζοντες ἀγρυπνία τε καὶ σπουδῇ

207 (155) Chromace, évêque d'Aquilée

Ἦχησε καὶ μέχρις ἡμῶν ἡ μεγαλόφωνος... τὴν ὑγείαν πυκνοτέρως εὐαγγελιζόμενοι.

208 (156) Évêques

Βοᾶ μὲν πανταχοῦ καὶ αὐτὴ τῶν πραγμάτων ἡ φύσις... παρὰ τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἀμοιβάς.

209 (157) Évêques venus d'Occident

Καὶ ἔμπροσθεν μὲν ἐξεπληττόμεθα... τοσοῦτον ἀναδεχομένοις ἀγῶνα.

210 (158) Évêques venus d'Occident

Οὐ μικρὰν ἔχομεν παραμυθίαν... τοῦ τὰ τοιαῦτα διορθῶσαι σπουδῇ ἐπιδείκνυσθε.

211 (159) Évêques venus d'Occident

Οὐ μικρὰν καὶ ὑμῖν αὐτοῖς στεφάνων ὑπόθεσιν... ἡ ἀμοιβὴ παρὰ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ.

212 (160) Évêques venus d'Occident

Ὅταν ἐννοήσω τὸν ἰδρωτὰ ὃν ἴδρωσας... ἐδείξατε διὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

213 (161) Prêtres romains venus avec les évêques

Πολὺν ὑπομεμενήκατε πόνον... διὰ παντὸς ἐπεδείξασθε τοῦ χρόνου.

214 (162) Anysios, évêque de Thessalonique

Ὅψέ μὲν καὶ βραδέως ἐπεστάλκαμέν σου... παρὰ τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ οἱ στέφανοι.

215 (163) Anysios, Noumerios, Théodose, Eutrope, Eustathe, Marcel, Eusèbe, Maximien, Eugène, Gerontios et Thyrsos et tous les évêques orthodoxes membres du clergé de Macédoine.

Πολλὴ μὲν ὑμῶν τῆς ἀγάπης... καὶ ἐν ἐρημίᾳ καθήμενοι ἔξομεν παραμυθίαν.

216 (164) Alexandre, évêque de Corinthe

Οἶσθα τὴν ἀγάπην ἣν ἐπεδειξάμεθα... παρέξεις τὴν παράκλησιν.

217 (165) Évêques venus avec les évêques d'Occident

Ἐθαυμάσαμεν ὑμῶν καὶ τὴν ἔμπροσθεν προθυμίαν... εἰς εὐδαιμόνιον αὐτὰς ὀρμίσαι λιμένα.

218 (166) **Évêques venus avec les évêques d'Occident**

Καὶ τὰ ἔμπροσθεν παρὰ τῆς τιμιότητος... τοῦτο ἡμῖν ἔσται παράκλησις.

219 (167) **Évêques venus avec les évêques d'Occident**

Χάριν ὑμῖν ἴσμεν πολλὴν τῆς τοσαύτης εὐτονίας... διὰ παντὸς χρησάμενοι τοῦ χρόνου.

194 (168) **Proba, matrone à Rome**

Εἰ καὶ πολλῶ διωκίσεμεθα τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ... ἐπειδήπερ σφόδρα αὐτῆς ἀντεχόμεθα.

195 (169) **Juliana et celles qui vivent avec elle**

Ὅσῳ χαλεπώτερον τὸ κρῖμα... εἰς τὴν τῶν γεγενημένων κακῶν εἰσφέρουσαι διόρθωσιν.

196 (170) **Italica**

Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν πραγμάτων... καταστῆσαι διαταραχθέντα ἅπαντα.

220 (79) **Gemellos**

Τί τοῦτο ; Ὅτε ἡ τοσαύτη καὶ τηλικαύτη πόλις... παρὰ τῆς σῆς θαυμασιότητος.

30 (171) **Montios**

Πόρρω μὲν σου καθήμεθα... ταῦτα ἡμῖν εὐαγγελιζόμενος.

31 (172) **Helladios**

Ὀλίγα μὲν σοι συνεγενόμεθα... παρὰ τῆς σῆς εὐγενείας δεχόμενοι γράμματα

32 (173) **Evethios**

Εἰ καὶ τῷ σώματι κεχωρίσεμά σου... μεγίστην ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

33 (80) **Firmin**

Εἰς μὲν τὴν συνουσίαν σου... περὶ τῶν ἀγαπωμένων μανθάνειν.

34 (81) **Hymnetios archiatre**

Ὅ παυσόμεθά σε παρὰ πᾶσι θαυμάζοντες... τὰ γράμματα ἀναχρωννύς.

35 (82) **Cytherios**

Ἡ μὲν συνουσία ἡμῖν... ἄπερ συνεχῶς ἐπιθυμοῦμεν μαθεῖν.

36 (83) **Léonce**

Τῆς μὲν πόλεως ὑμῶν ἀπηλάθην... τοσαύτη κεκοσμημένος συνέσει.

37 (84) **Faustin**

Ἀφικόμεθα εἰς τὴν Κουκουσόν... εὐαγγελιζόμενας ἡμῖν περὶ τῆς υἰείας τῆς σῆς.

38 (236) **Carterios gouverneur**

Ἐρημότατον μὲν χωρίον... δεξιόμεθα παρὰ τῆς θαυμασιότητός σου.

14 (85) **Lucius évêque**

Εἰ καὶ πολλῶ τῷ μέσῳ... διὰ τῆς γνώμης ταύτης γινόμενοι.

15 (86) **Mares évêque**

Καὶ ἡνίκα προοίμια εἶχεν... τὴν παρ' ἑαυτοῦ παρέχοντος ῥοπήν.

16 (87) **Euloge évêque**

Ἡμεῖς, κὰν πρὸς αὐτὰς ἀφικώμεθα... μέγιστον δεῖγμα τῆς σῆς ἀρετῆς.

17 (88) **Jean évêque de Jérusalem**

Ἀπωκίσθημεν εἰς τὴν Κουκουσόν... διὰ τῶν πραγμάτων αὐτῶν μαθόντες.

18 (89) **Théodose évêque de Scythopolis**

Τῷ μὲν τόπῳ μακρὰν ὑμῶν διεστῆκαμεν... τὰ μέγιστα ἡμῖν χαριζόμενος.

19 (90) **Moïse évêque**

Οἶμαι μὲν μηδὲ γραμμάτων... περὶ τὴν σὴν εὐλάβειαν.

160 (185) **Pentadia diaconesse**

Μακρὰν ἐσίγησας σιγὴν... ἀπὸ τῶν τοιούτων γραμμάτων καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν

174 (91) **Romain prêtre**

Καὶ τοῦτο σὸν καὶ τῆς μεγάλης σου... μυρίων κατορθωμάτων ὑπόθεσις.

142 (35) **Alphios**

Ὁ Θεὸς σοι τὸν μισθὸν δώη... ἐντροφῶμεν αἰεὶ τῇ μνήμῃ τῆς σῆς ἀγάπης.

115 (92) **Moïse prêtre**

Ἡ μὲν ὑπερβολὴ τῶν ἐγκωμίων... μανθάνωμεν περὶ τῆς τιμιότητος τῆς ὑμετέρας.

143 (93) **Aphthonios, Théodote et Chaereas, prêtres et moines, et tous leurs compagnons**

Φέρει μὲν τι πλεόν εἰς παραμυθίας... ἐρημίᾳ, πολλὴν ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

65 (96) **Ampruklè diaconesse et celles qui sont avec elle**

Τὰ κύματα, ταῖς πέτραις προσρηγνύμενα... ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

52 (186) **Alypios**

Αὐτὸς μὲν ἔδεισας... πολλὴν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

54 (187) **Procopé**

Ὀλίγα μὲν σοι συνεγενόμεθα αὐτόθι... πολλὴν ἡμῖν παρέχουσιν τὴν εὐφροσύνην.

55 (188) **Marcellin**

Εἰς μὲν αὐτὸ τὸ πάντων ἐρημότατον χωρίον... διατρίβοντες, ἀπολαύσωμεν παρακλήσεως.

67 (97) **Hypatios prêtre**

Οἶδας καὶ αὐτός... παρὰ τῆς τιμιότητός σου δεχόμενοι γράμματα.

56 (189) **Antiochos**

Πότε γὰρ σοι ἐπιλαθέσθαι δυνάμεθα... τῆς παρουσίας σοφίσασθαι τὴν ἡδονήν.

57 (190) **Brisôn**

Τί τοῦτο ; Αὐτόθι μὲν... ἡδίστην καὶ πολλὴν ἡμῖν φέρουσιν τὴν ἡδονήν.

145 (99) **Asyncritia**

Ἐμοὶ μὲν περισπούδαστον... αἰεὶ περὶ ὑμᾶς ἐπεδειξάμεθα.

83 (191) **Ampruklè diaconesse**

Ἐδεξάμην δευτέραν ἢ ἔφης... τὰ περὶ τῆς βίωσης τῆς σῆς.

234 (192) **Onesicratia**

Σφόδρα ἠλγήσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀκούσαντες... τῆς οἰκουμένης τὰς ἐσχατίας.

188 (143) **Polybe**

Τοῦ μὲν ἐδάφους καὶ τῶν τοίχων... σοφίζεσθαι παρουσίας ἡδονήν.

41 (193) **Paianios**

Σφόδρα με ἀνεπτέρωσας... παρὰ τῆς σῆς τιμιότητος δεχόμενοι γράμματα

42 (194) **Gemellos**

Ἐρημον μὲν οἰκοῦμεν χωρίον... μετὰ ἀκριβείας τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῇ σῇ.

156 (100) **Marcien et Marcellin**

Τοῦτο καὶ ἡμῖν τῆς μακρᾶς σιγῆς αἴτιον... γνώμης ταῦτα ψηφίζόμενοι τῆς ὑμετέρας.

235 (195) **Claudien**

Τί τοῦτο ; Ὁ θερμὸς ἡμῶν ἐραστής... πάσης σοι τιμωρίας τοῦτο πικρότερον.

43 (196) **Aèce**

Ἡμεῖς σοι τῆς ἀγάπης... ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν ἡδονήν

87 (101) **Sévère prêtre**

Ἡμεῖς μὲν καίτοι χωρίον... τὰ μέγιστα χαριούμεθα τοῦτο ποιοῦντες.

84 (197) **Stoudios préfet de la ville**

Οἶδα μὲν ὅτι συνετὸς ὢν... πολὺ τῆς ἀθυμίας ταύτης ὑποτέμνεσθαι δυνηθέντες.

114 (113) **Palladios évêque**

Ἐπεὶ μὲν τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοῦς... πολλὴν καρπωσώμεθα τὴν παράκλησιν

70 (114) **Elpidios évêque**

Καὶ τοῦτο σὸν... πολλὰ παρ' ἡμῶν προσειπεῖν παρακλήθητι.

58 (198) **Hesychios**

Τί τοῦτο ; Οὕτως ἡμῶν... τὴν ἐκ τῆς παρουσίας σοφίζόμενος ἠδονήν.

222 (102) **Théodote lecteur**

Τί φῆς ; Πλείονά σοι τῶν προσδοκηθέντων... καὶ ἐντεῦθεν καρπωσώμεθα τὴν εὐφροσύνην. 64
(94) **Pentadia diaconesse**

Ἐγὼ σου τὴν ἀγάπην... τὸν εὐλογημένον σου οἶκον πάντα μεριμνῶμεν.

100 (199) **Daniel prêtre**

Εὐλογητὸς ὁ Θεός... παρέξετε εὐφροσύνην ἐντεῦθεν καὶ ἠδονήν

66 (95) **Paianios**

Χαλεπὰ τὰ γεγενημένα... παρασκευάζειν τὴν εὐκολίαν.

65 (96) **Ampruklè diaconesse et celles qui sont avec elle**

Τὰ κύματα, ταῖς πέτραις προσρηγνύμενα... πολλὴν καὶ ἐντεῦθεν καρπωσώμεθα τὴν παράκλησιν.

160 (185) **Pentadia diaconesse**

Μακρὰν ἐσίγησας σιγὴν... ἀπὸ τῶν τοιούτων γραμμᾶτων καρπωσώμεθα τὴν παράκλησιν

67 (97) **Hypatios prêtre**

Οἶδας καὶ αὐτός... παρὰ τῆς τιμιότητός σου δεχόμενοι γράμματα.

144 (98) **Chalcidia**

Οὐχ ὡς ἔτυχεν ἠλγήσαμεν... πολλῆς ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ποιήσης τῆς ἠδονῆς.

145 (99) **Asyncritia**

Ἐμοὶ μὲν περισπούδαστον... ἀεὶ περὶ ὑμᾶς ἐπεδειξάμεθα.

156 (100) **Marcien et Marcellin**

Τοῦτο καὶ ἡμῖν τῆς μακρᾶς σιγῆς αἴτιον... ἀπὸ τῆς γνώμης ταῦτα ψηφίζόμενοι τῆς ὑμετέρας.

87 (101) **Sévère prêtre**

Ἡμεῖς μὲν καίτοι χωρίον... τὰ μέγιστα χαριούμεθα τοῦτο ποιοῦντες.

222 (102) **Théodote lecteur**

Τί φῆς ; Πλείονά σοι τῶν προσδοκηθέντων... πολλὴν καὶ ἐντεῦθεν καρπωσώμεθα τὴν εὐφροσύνην.

59 (103) **Ampruklè diaconesse et ses compagnes**

Μακρῶ μὲν διώκισμαι τῷ μήκει... τὸ μῆκος τῆς ἔμπροσθεν ἡμῖν παραμύθησαι σιγῆς.

120 (104) **Pentadia diaconesse**

Τῶν μὲν στεφάνων σε μακαρίζω... ταχέως ἡμῖν πέμψον ἐπιστολὴν ταῦτα δηλοῦσαν.

162 (105) **Chalcidia**

Ὁ Θεός σοι τὸν μισθὸν δῶν... καὶ εἴ τι τούτων εὐτελέστερον

163 (106) **Asyncritia et celles qui sont avec elle**

Οἶδα τὴν ἀγάπην ὑμῶν καὶ τὴν διάθεσιν... τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνάγουσαν.

187 (107) **Castos, Valerios, Diophantos et Cyriaque prêtres d'Antioche**

Ὁ συμβαίνει τῷ χρυσίῳ βασανιζομένῳ πολλάκις... πολλῆς ἐμπλήσητε τῆς εὐφροσύνης.

20 (108) **Ourbicios évêque**

Εἰ καὶ πολὺν ἔχω χρόνον... τὴν παρουσίαν φανταζόμενοι τὴν ὑμετέραν.

21 (109) Rufin évêque

Οἶδά σου τῆς ἀγάπης τὸ στερρόν. Ὀλίγα μὲν... καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

22 (235) Porphyre évêque de Rhosos

Οἶδά σου τῆς ἀγάπης τὸ στερρόν, τὸ ἀπερίτρεπτον... τῆς ἀγωνίας ληψόμεθα.

23 (110) Bassos évêque

Τί τοῦτο ; Ὁ τοσαύτην... ἐντεῦθεν καρπωσόμεθα τὴν παράκλησιν.

24 (111) Anatole évêque d'Adana

Ἐγὼ μὲν καὶ συγγενέσθαι... ἐπὶ διανοίας σε περιφέροντες.

25 (112) Théodore évêque

Εἰ μὲν οἶόν τε ἦν... γενναίας σου ψυχῆς τὴν ἀγάπην.

Lettres de Constantius

(237) Constantius, prêtre, à An mère

Τοῦτο μήτηρ φιλόστοργος... ταῦτα διηνεκῶς δοξάζοντες οὐ παυόμεθα.

(238) Constantius à An sœur

Συνάγει μὲν ἡμᾶς εἰς ἀγάπην... κατὰ ῥοῦν ἡμῖν ἅπαντα φέρεσθαι ἠγησόμεθα.

(239) Constantius à Valère et Diophante, prêtres

Μάλιστα μὲν καὶ μὴ γράψαντι... νοοῦμεν, διὰ τὴν οἰκείαν ἀγαθότητα.

(240) Constantius à Castos, prêtre

Πῶς διαλάμπει σαφῶς... καὶ πολλῆς παραμυθίας ὑπόθεσις γίνεται.

(241) Constantius à Cyriaque, prêtre

Καὶ ἐν τούτῳ ἐθαύμασά σου τὴν ἀγάπην... διακεῖσθαί σου περὶ τὴν τιμιότητα.

(125) Constantius à Cyriaque évêque

Φέρε δὴ ἀπαντλήσω σου τῆς ῥαθυμίας τὸ ἔλκος... καρπωσόμεθα τὴν εὐφροσύνην.